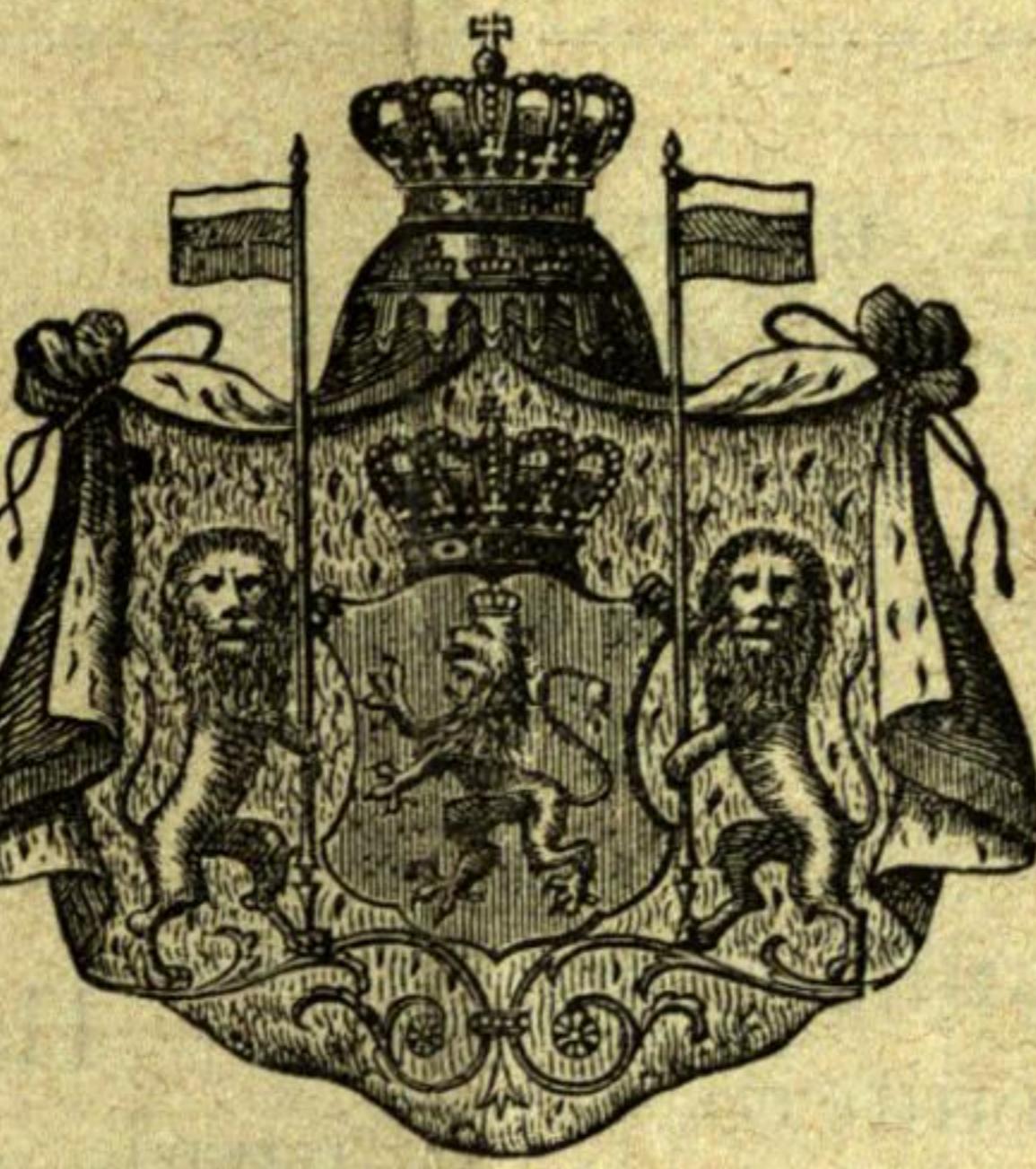

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКъ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКъ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСНИКъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

за всякачи публикации

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСНИКъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, събота 27 ноември 1882.

БРОЙ 136.

ОФФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Него Височество

На 20 ноември Предсѣдателътъ на Министерски Съвѣтъ и Министъ на Вжтрѣшнитѣ Работи Г. Генералъ Соболевъ представи се на аудиенция за докладъ, тъй сѫщо Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ г. Кеие.

Въ вторникъ на 23 того имаха честъта да бѫдѫтъ приети на аудиенция отъ Него Височество, Министътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Г. Генералъ Соболевъ и кореспондентина на в. „Новое Врѣме“ Г. Момчиловъ, Министътъ на Народното просвѣщението г. Теохаровъ, представи се на рѣдовна аудиенция за докладъ.

На 24 ноември Министътъ на Финанситѣ, г. Начовичъ и управляющій Министерството на Външнитѣ Работи г. Д-ръ К. Стоиловъ имаха аудиенция за докладъ. Германский Генераленъ консулъ г. де Брауншваигъ, и г. Капитанъ Протасевичъ имаха честъта да бѫдатъ приети въ аудиенция.

Въ четвъртъкъ, на 25-и, Военният Министъ г. Генералъ Каульбарсъ представи се на докладъ.

Главният Софийски Раввинъ има честъта да бѫде приетъ въ аудиенция отъ Него Височество.

на земедѣлческия касси въ България, по които уставъ сѫ управявали всичките земедѣлчески касси въ Княжеството.

Въ четиригодишното врѣме на управлението по горѣреченниятѣ уставъ, вѣренното ми Министерство, подъ чието вѣдение се намѣрватъ тия касси, е забѣлѣзalo, че една отъ главнитѣ спѣнки на добриятъ вѣрвежъ на тия толкова благотворителни за селското население учрѣждения, се сѣстои въ честото промѣнение на кассиеритѣ. Спорѣдъ чл. 14 на устава, кассиеритѣ се избиратъ всѣка година и то именно: „Въ края на годината по поканата на окръжния началникъ, всѣко село отъ окръга избира помѣжду жителитѣ си по единъ избирателъ отъ всѣки 50 кѫщи и като имъ даде пълномощие, проважда ги въ главния окръженъ градъ за да избератъ кассиеритѣ“.

Обикновено, Господарю, за кассиери се избирали лица съ ограничени познания и малограмотни, които едва-въмъ като почнатъ да се запознаватъ съ дѣлата на касситѣ настѫпала е новата година, прѣдписвали сѫ се нови избори и управлението на касситѣ се повѣрявало на новоизбрани и съвършено неопитни кассиери. Наистина, чл. 16-и на устава позволява да се избиратъ едни и сѫщи кассиери въ продължение на три години, нъ случайтѣ да сѫ се избирали отново сѫщите лица сѫ рѣдки и Министерството ги отдава на това, че таки-вато кассиери, за да угодятъ на избирателитѣ си, които се интересиратъ въ това, не сѫ принуждавали дѣлъницитѣ на кассата да се исплащатъ рѣдовно дѣлговетѣ на тая послѣдната; а на противъ ония отъ кассиеритѣ, които сѫ се старали, щото постѣплението на лихвите да става рѣдовно и се настоявали, щото дѣлъницитѣ да си заплатятъ дѣлговетѣ или поне да си промѣняватъ на врѣме записитѣ, не сѫ могли да се избиратъ повторително.

Отъ подолу изложенитѣ цифри ще благоволите Ваше Височество, да се увѣрите, въ какво положение се намѣрватъ касситѣ. Капитала на всички (на брой 33) земедѣлчески касси на 1-и януари 1882 год. е билъ 7103890 л.; отъ която цифра, като се спадне взаимообразно даденитѣ сумми на земедѣлческия касси отъ Българската Народна Банка и отъ правителственитѣ фондове — 691597 л.; то чистийтѣ капиталъ остава 6412293.; отъ която сумма 2943364 сѫ били въ турски непремѣнени още въ турско врѣме записи, 3210018 л., въ български промѣнени записи и 258911 лева въ наличностъ. Тѣтъ щото отъ горѣзложеното се вижда ясно, че въ продължение на 4 години, касситѣ сѫ успѣли да обърнатъ само половината на капиталитѣ си, а другата половина е стояла, тъй да рекж мъртва. При това при всичко, че чл. 3 бѣлѣжка а) отъ рѣченийтѣ уставъ предписва, да се събиратъ храни отъ населението за въ полза на кассата, такова нѣщо не се е правило отъ освобождението ни, и капитала на тия кassi почти никакъ не се е увѣличилъ отъ войната насамъ.

Прочее ако и за напредъ остане тѣтъ често да се промѣняватъ кассиеритѣ и да зависятъ тѣ съвършено отъ каприциите на избирателитѣ си, то земедѣлческия кassi, вместо да улѣсняватъ населението въ врѣме на нужда, ще способствува да го задлъжаватъ и приучатъ да не си плаща рѣдовно дѣлговетѣ и лихвите.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 813.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 текущий ноември подъ № 28,826,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да утвърдимъ измѣнението на 14-и членъ отъ устава на Земедѣлческия Кassi въ Княжеството.

II. Нашътъ Министъ на Финанситѣ се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 8 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Министъ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Него Височество.

№ 28,826.

Господарю!

Мѣжду другитѣ приврѣменни правила и закони, издадени презъ врѣмето на оккупацията, императорски комисаръ на 27-и юлий 1878 год. е утвърдилъ и устава

Освѣнъ това, за съставянието капиталитѣ на тия касси е способствовало цѣлото население, а по днешниятѣ рѣдъ тия капитали сѫ иммобилизирани само въ рѫцѣта на нѣколко, тѣй щото остатъка отъ населението не изважда никаква полза и слѣдва да прибѣгва къмъ лихомитѣ.

За да се отмахни отчасти това зло, на мнѣние съмъ, щото кассиеритѣ да се избиратъ пакъ отъ населението, нѣ на пѣ-дѣлъ срокъ, съ което ще имъ се даде възможностъ, да се запознаятъ пѣ-добрѣ съ работата, която имъ е повѣрена, да иматъ повече врѣме да се постараятъ за уголѣмяването капиталитѣ на касситѣ и нещо бѫдѫтъ тѣй зависими отъ избирателитѣ си.

Слѣдъ издаванието на уѣдобренийтѣ отъ Ваше Височество законъ за изборитѣ съ указъ №. 550, отъ 25-ий августъ, понеже всички избори се подвѣдоха подъ една и съща система, то на мнѣние съмъ Господарю, щото избиранието на кассиеритѣ за земедѣлъческите касси да става по закона за изборитѣ на окрѣжнитѣ съвѣти на срокъ за 6 год., като взематъ участие въ тия избори само селските гласове т. е. тия които се участвували въ съставянието капиталитѣ на касситѣ.

За да се спестятъ обаче прогоннитѣ сумми, които по чл. 87 наредчения законъ, трѣбва да се дадѫтъ на гласнитѣ, то съмъ на мнѣние, щото изборитѣ на кассиери за земедѣлъческите касси да ставатъ едноврѣменно съ изборитѣ на окрѣжнитѣ съвѣти, както се е практикувало до сега;

Но понеже избирателното бюро, упоменѫто въ 76 чл. на закона отъ 25 августа ще е занято съ избиранието на членовете за окрѣж. съвѣти, то избирателното бюро на земедѣлъческите касси съмъ на мнѣние, да се състои отъ по трима членове отъ дѣйствующите съставъ на окрѣж. съвѣтъ за всѣка кassa отдельно.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, честъ имамъ най покорно да моля да благоволите съ подписването тукъ приложений указъ да одобрите измѣнението на чл. 14 отъ устава на земедѣлъческите касси.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ слуга и вѣренъ подданикъ.

София 8 ноемврий 1882 год.

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 794.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на Бѣлгария.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 19 ноемврий 1882 год. подъ №. 8627,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

На медицински съвѣтъ да се отпуснатъ още 128 лева и 85 стотинки за меблировка на канцеларията му.

Тази сумма да се вземе изъ непредвиденитѣ сумми по Медицинската часть по § 20 ст. II глава VІІІ отъ бюджета на текущата 1882 финансова година.

Испѣлнението на настоящий указъ се вѣзлага на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 19 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 796.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на Бѣлгария.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 19 ноемврий 1882 год. подъ №. 8629,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да се отпуснатъ на Медицински Съвѣтъ 300 лева за канцеларски разноски за до крайъ на текущата година.

Тая сумма да се вземе отъ непредвидените сумми на Медицинската часть по § 20 ст. II глава VІІІ отъ бюджета на текущата 1882 финансова година.

Испѣлнението на настоящий указъ се вѣзлага на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 19 ноемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 797.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на Бѣлгария.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 ноемврий 1882 год. подъ №. 2397,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснатъ 400 лева пѣтни разноски по § 20 ст. II отъ бюджета за н. г. на помощникъ провизора при аптечното депо М. Матеевъ отъ Россия до Бѣлгария.

II. Испѣлнението на настоящий указъ се вѣзлага на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 19 ноемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Подписалъ: Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 798.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на Бѣлгария.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 ноемврий 1882 год. подъ №. 2396,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да се отпуснатъ на Провизора на Аптечното депо въ гр. София С. Шараховичъ 400 лева за пѣтни разноски отъ Россия до Бѣлгария, съгласно контракта; горната сумма да се вземе изъ § 20 ст. II отъ бюджета за н. г.

II. Испѣлнението на настоящий указъ се вѣзлага на Нашътъ Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Просвещението.

УКАЗЪ

№. 802.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Народното Просвещение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 ноември 1882 год. подъ №. 3087,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Младши подначалникъ въ Министерството на Народното Просвещение Иванъ А. Георговъ да се произведе отъ 15 тек. ноември за старши подначалникъ при същото Министерство съ опредѣлената за тая длъжност заплата.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашиятъ Министър на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 23 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Народното Просвещение: Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 803.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашия Министър на Народното Просвещение представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 ноември 1882 год. подъ №. 3088,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Уволнява се отъ 1 ноември т. г. Елена Казанлишева отъ длъжността учителка при Търновската дѣвическа гиманзия, съгласно съ собственната ѝ просба.

II. Съ испълнението на настоящий указъ натоварва се Нашиятъ Министър на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 23 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Народното Просвещение: Теохаровъ.

УКАЗЪ

№. 804.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашия Министър на Народното Просвещение, представено намъ съ докладътъ му отъ 23 ноември подъ №. 3089, и съгласно съ мнѣнието на Държавниятъ Съветъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Отпушта се едноврѣменно триста лева на Прогорѣлската община (Ломско окръжие) за набаване на по-тѣбните за училището ѝ пособия.

II. Тая сумма да се истегли изъ суммитѣ опредѣлени въ текущий бюджетъ за едноврѣменни помощи на общински училища.

III. Съ испълнението на настоящий указъ натоварва се Нашия Министър на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 23 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Народното Просвещение: Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 22.

Назначава се Иванъ Шумковъ за приврѣмененъ учителъ въ Петро-Павловската духовна семинария въ Търново съ годишна заплата три хиляди лева. Назначенето му да се счита отъ денътъ на отстѣживанието му въ служба.

София, 23 ноември 1882 година.

Министър на Народното Просвещение: Теохаровъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№. 131.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По представлението на Нашътъ Воененъ Министър заповѣдвамъ:

Приложението тукъ проектъ за измѣненията и допълненията на нѣкои параграфи отъ „закона за взимание новобранци“, разгледанъ въ Министерския Съветъ и одобренъ отъ Насъ, да се приеме за испълнение.

Испълнението на настоящия указъ възлагамъ на Нашътъ Министри Военния и на Вжтрѣшните Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ г. София на 5 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Военний Министъ отъ Генералния Штабъ

Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негоно Височество.

№. 190.

Господарю!

Направенитѣ набори презъ 1880—1881 год. по правилата показани въ „закона за земание новобранци“ утвѣрденъ на 25 ноември 1880 г., показаха непълнотата му и непримѣнимостта на нѣкои правила, заради това, необходимо е да се измѣни и допълни. Забѣлѣзаните недостатъци на този законъ, споредъ донесенията на окръжните военски началници, които сѫ произвеждали наборите сѫ:

1. Обявяванието списъците на лицата които се привикватъ, отъ 1 априли въ продължение на три недѣли, съгласно § 37, не се прави на всѣкадѣ, заради това жителите нѣматъ възможностъ да правятъ заявления за непълнотата имъ и окръжните съвѣти, като нѣматъ заявления и свидѣтели, не могатъ да провѣрятъ неправилността и непълнотата на списъците (§ 41), по слѣдствие на което въ списъците се внесатъ както по-старите възрасти до 35 год., така и момчета по на 10 години, съ искключение 20 годишните, които се криятъ отъ населението; заради това необходимо е да се обявятъ списъците чрезъ священиците, молитвѣ и равините, въ черквите, джамиите

а синагогитъ, и провѣрката на списаците да се децентрализира, като се предостави на оклийските началници и на подвѣдомствените тѣмъ чинове, подъ контролата на окрѣжните управители, провѣрката въ общините да става лично отъ оклийските началници и чрезъ командинираните въ общината чинове, като имъ се предостави право да събиратъ записаните въ списъците, да ги преглеждатъ, да прочитатъ списъците на населението и да ги допълнятъ споредъ показанията на селените. Редакцията на §§ 30 и 37 тукъ се прилага.

2. Не испълнението правилата, предписани отъ закона за провѣряване списъците, пада като тежко бреме на рекрутската комиссия и особено на окрѣжния военски началникъ, комуто се пада да провѣрява семейното положение и пълнотата на списъците въ врѣме на самия наборъ, за това необходимо е окрѣжните военни началници, като предсѣдатели на рекрутските присѣтства, да станатъ обязательни членове, съ право на гласъ, въ всичките засѣдания на окрѣжните съѣти при провѣряване списъците. Допълнението на § 41 тукъ се прилага.

3. Въ състава на приемните комисии влизатъ (§§ 51 и 52) окрѣжния военски началникъ, оклийския началникъ, по два члена отъ окрѣжния и общинския съѣти и гражданска и военна врачи. При такъвъз значителъ перевѣсъ на гласовете отъ страна на общинските представители въ приемната комисия, които не се отнасятъ безпристрастно къмъ народността на повиканите, къмъ тѣхното обществено и семейно положение, окончателното постановление на пълно принадлежи на представителите на населението, при това биватъ крайно пристрастни постановления, които не могатъ да противодействуватъ всичките останали членове на комисията, заради това необходимо е да се измѣни състава на приемните комисии, като се смили числото на членовете отъ страна на населението, по единъ отъ окрѣжния и общинския съѣти и да се притури отъ военната страна — военния приемникъ, — съ право на гласъ въ комисията. Редакцията на § 52 въ приложението.

4. За да се испълнятъ §§ 61, 62, 63, 64, 65, 66 и 67, т. е. отпъренъ да се опредѣли възрастъта на всичките новобранци по вѣнкашния видъ, сегиъ правата на всичките, които се повикватъ на врѣменно освобождение, по-диръ това да се провѣратъ всичките, които не сѫ се явили на призыва и най-насечнѣ да се направи медицинско освидѣтелствуване и самиятъ приемъ, нѣма възможностъ, защото повиканите не се явяватъ всички къмъ извѣстно врѣме, а по нѣкогашъ въ продължение на 2—3 дена, а пѣкъ неиспълнението закона отъ приемната комисия докарва протести, заради това е необходимо да се съединятъ въ едно всичките тѣзи 4 повиквания на повиканите въ комисията, да се повика, оная община, която се е явила, и като извикватъ по списъка явивши се, да рѣшаватъ отведенажъ за всѣкиго, възрастъта, семейното положение, да правятъ медицински прегледъ и да направятъ окончателно постановление за годността или негодността и да го приематъ ли на служба. Редакцията за замѣнянието §§ 61, 62, 63, 64, 65, 66 и 67 се прилага въ приложението.

5. Като нѣма метрически свидѣтелства въ страната, отклоняванията на населението отъ повинността и желанията на недостигнителите изискваната възрастъ за призыва по рано да прекаратъ военската повинност, редоветъ на армията се напълнятъ съ лица на възрастъ далече отъ установената по закона, съ значително помалки отъ 18—20 годишни и контингента на бѫдѫщите години се истѣщава; това го показватъ призовните списъци, а именно:

Въ 1879 год. сѫ внесени въ списъците 22,239,

Въ 1880 год. съ привлечени мусулманите 29,400,

Въ 1881 г. съ привличане мусулманите 21,354.

Заради това за да се запази контингента за бѫдѫщите години и да се повика въ армията по възрастна класа отъ населението, необходимо е да се измѣнятъ правилата на закона, че всѣкий тегли жребий ваднажъ (§ 72 лит. д) и да се задължатъ всичките 21 годишни, които сѫ останали въ населението по жребий, но които нѣматъ лъготи и сѫ признати за годни, да се явяватъ въ рекрутските присѣт-

ства въ слѣдующите дни рекрутски присѣтства и да теглятъ жребий заедно съ 21 годишните и ако въ трите рекрутски присѣтства получи по-високъ жребий и не постѫпи въ армията, то тѣ да се зачисляватъ въ опълчението. Редакцията на измѣнението § 72 лит. д) § 79 лит. б), допълнението на § 4.

6. Съ увеличаванието запаса на армията въ настоящето врѣме до 29 хиляди, явява се крайна настоятелностъ за провѣряванието запаса, което не бѣше предвидено въ § 15, заради това моля да се допълни. Допълнението на § 15 се прилага.

7. Определеното въ пун. 2 отъ указа №. 959 приемание въ частите на отклонившите се, което е не ограничено нито съ числото на новобранците, което, може да се помѣсти въ армията и да се продоволствува нито съ врѣмето въ продължение на което могатъ да се даватъ, е невъзможно, защото отъ една страна числителността на армията е ограничена съ бюджета и могатъ да се срѣщнатъ мъжното въ продоволствието, въ размѣрстванието и обмундированието, на повиканите, отъ друга страна разноврѣменното постѫпване на отклонившите се, ще доведе занятията въ ротите до невъзможно разнобразие, което твърдѣ лошо ще се отзове върху обучението на солдатите при недостатока на инструктори. Редакцията на пун. 2 къмъ § 50 се прилага.

8. Окончателното рѣшене за количеството на новобранците, които подлежатъ за приемание отъ всѣки единъ призовенъ участъкъ, което е предоставено на Министерствата на Вѣтрѣшните Дѣла и Военното по тѣхното съглашение и което е направено за да се допълни недобора на нѣкои окрѣжии съ излишка на другите, е неиспълнимо, защото на Министерствата не сѫ извѣстни резултатите на наборите въ всичките призовни пунктове, освѣнъ това то задържа дѣятелността на рекрутските присѣтства и новобранците въ призовните пунктове. Редакцията на пун. 4 къмъ § 68 се прилага.

Всичките горѣзложени недостатъци на сѫществуващия законъ се отражаваха пагубно на състоянието на армията като ѝ се даваха контингенти твърдѣ млади, малосилни, неспособни да издържатъ тягостите на военната служба и заради това ѩомъ пристигваха новобранци, процента на болни въ армията парасаваше и истѣщаваха контингента на бѫдѫщите години, по слѣдствие на което представлявамъ сега разгледаните отъ Министерския Съѣтъ измѣнения и допълнения на „закона за земание новобранци“, и моля Ваше Височество да утвърдите този проектъ, така сѫщо и представляемия по този предметъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 5 ноември 1882 година.

Подпись: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Проектъ

редакцията на допълнението „закона за земание новобранци“.

Допълнение на § 37. И се предаватъ на священиците молитви и раввините за да ги прочетятъ въ черквите, джамиите и синагогите.

Допълнение на § 30. Оклийските началници отъ денътъ на обявленето списъците, отъ 1 април до 10 май, лично и чрезъ подвѣдомствените тѣмъ граждански и драгунски чинове провѣряватъ на мястото списъците на общините, преимущественно въ празнични дни, събирайтъ тѣзи, които се повикватъ, преглеждатъ ги и допълнятъ списъците споредъ показанията на жителите.

Допълнение на § 41. Окрѣжните войенски началници, като предсѣдатели на бѫдѫщите рекрутски присѣтства, пригласяватъ се въ засѣдането на окрѣжните съѣти при повиканата на списъците и слѣдятъ за испълнението на всичките предварителни мѣрки по набора, като се отнасятъ къмъ окрѣжните управители или оклийски началници, въ случай, ако би нѣкой отъ подвѣдомствените тѣмъ чинове наруши правилата на набора.

Замѣна на § 52. Членове въ приемателнитѣ комисии сѫ: оклийскитѣ началици, всѣкой въ повѣренната му околия, военния приемщикъ, който се командирана отъ близайшитѣ части на войската, по единъ членъ отъ окрежнин и общински съвѣти, единъ граждански докторъ и единъ воененъ. Всичкитѣ членове иматъ право да гласо подаватъ.

Измѣнение §§ 54 и 55. Когато става приемъ въ участокъ, състоящъ отъ градско и селско население или само отъ селско, члена на общинския съвѣтъ трѣба да бѫде отъ селското население.

Замѣна на §§ 61, 62, 63, 64, 65, 66 и 67. § 61. Приемателната комисия почнува набори, като извиква наредъ всички онѣзи, които сѫ се отклонили въ предидущитѣ призови и не сѫ дадени подъ сѫдъ.

§ 62. Опредѣлява възрастта на всѣкиго отдѣлно, отъ повиканитѣ по вишгласие.

§ 63. На всичкитѣ които се признаятъ за недостигнали призовната възрастъ, дава временно освобождение и всичкитѣ, които сѫ преминали призовната възрастъ, но не по слѣдствие на отклоняванието имъ, исключава отъ списъците и уволява въ опълчението.

§ 64. Опредѣлява правата на временното освобождение.

§ 65. Като вика отдѣлно всѣкого отъ повиканитѣ прочита всичкитѣ забѣлѣжки, които сѫ внесени въ призователния списъкъ, за да покаже правата които принадлежатъ всѣкому отъ повиканитѣ.

§ 66. Прави медицински прегледъ на всѣкого отъ повиканитѣ и рѣшава да ли е годенъ за служба.

§ 67. Прави заключение за причинитѣ по които не сѫ се явили нѣкои въ предидущитѣ набори и всичкитѣ, които не сѫ имали законни причини, ако нѣматъ права за льгота и сѫ припознати за годни, приематъ се безъ жребий, тѣзи които представляватъ законни причини за неявяванието си привиква ги като лицата отъ § 68 по жребий.

По сѫщия този редъ става приеманието на доброволци.

§ 68. Слѣдъ като се подпълни една частъ отъ изисканото количество новобранци по расписанието съ отклонивши се и доброволци, комисията допълня останалото количество съ 21—22 годишни, които сѫ останали въ населението като излишекъ отъ предидущия наборъ и сѫ получили свидѣтелства за освобождение до първия призовъ (съгласно съ измѣнението § 79 лит. б) и сѫщо съ такива 20 годишни и т. н.

§ 72 Летъ д) „всѣкой изважда жребие само единъ пътъ“ — се отмѣнява.

§ 4. Допълнение и всичкитѣ 21—22 годишни, които сѫ получили свидѣтелства за освобождение до първия призовъ, съгласно измѣнения § 79 лит. б.

§ 79. Лит. б. На ония, които не сѫ били взети по причина, че е имало излишекъ, свидѣтелство на 21 и 22 годишни за освобождението имъ до първия призовъ, 22 годишнитѣ се записватъ въ опълчението.

Допълнение § 15. И на повѣрочнитѣ сборове въ оклийскитѣ градове на единъ денъ, безъ да се отпуска отъ хазната продоволствие и въ окрежнитѣ градове на три дена съ отпускъ доволствие отъ хазната.

Пунктъ 4 отъ Указа по Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла No. 959 се замѣнява. Приемнитѣ комисии извршватъ приеманието, като се ржководятъ по § 68 отъ закона и по расписанието на окрежнитѣ съвѣти (§ 45) относително числото на лицата, които подлѣжатъ на призыва въ участока, при това приемнитѣ комисии недобора на еднитѣ участоци покриватъ съ излишека отъ другитѣ и донасятъ въ Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла и Военното, подиръ свършванието на призыва, въ всѣки участокъ, колко е подлѣжало, колко сѫ намѣрени годни, колко сѫ приети, колко сѫ уволнени като лишни или колко е недобора. Недобра отъ цѣло окрежие или отъ нѣколко окрежия се допълня съ ония които сѫ теглили жребий, по старшинството на No. на жребия, отъ онѣзи окрежия въ които има излишекъ, по распореждането на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, въ продължение на онова врѣме, което е показано за приемание на отклонившитѣ се. Предсѣдателитѣ на рекрутскитѣ присѫтствия

сѫ длѣжни да предупредятъ тѣзи които се увлияватъ като излишни, че могатъ да бѫдатъ повикани за допълнение на недобра.

Допълнение къмъ пунктъ 2 отъ Указа подъ No. 959. Отклонившитѣ се отъ набора се сдаватъ въ частитѣ на войската презъ всичкото врѣме на набора и въ продължение на единъ мѣсяцъ сдѣдъ набора, но само въ числото на назначенитѣ отъ Министерството и ако въ окрежието е било недоборъ, а съ всичкитѣ останали постъпватъ съгласно § 1 отъ закона за наказанията на престъпленията и престъпкитѣ по испълнението военната тегоба.

Подпись: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Вѫтрѣшните Дѣла.

ОКРЕЖНО

No. 8608

До Гг. окрежнитѣ управители и Софийски градоначалникъ.

Никой, безъ съмѣнѣние, нѣма да възрази противъ признатата истина, че главната цѣль на наказанието на единъ прѣстѣпникъ е исправлението му, а тая цѣль, сир. исправлението, може да се постигне не чрезъ друго, освѣнъ чрезъ най строго попечение за затворенитѣ. За да се постигне обаче това, необходимо е, щото арестантъ да живѣе по възможностъ въ сносна обстановка: да има здрава ако и проста храна, да живѣе въ сухо и чисто помѣщеніе, да има работа, която да поддържа енергията му и да му дава възможность да има малко пари за врѣме на освобождението му отъ затворъ, тюремната администрация да се обрѣща съ него гуманно и справедливо. Всичко това ние сега за сега неможемъ да примѣнимъ въ нашите сегашни затвори, слѣдствие на лошото имъ устройство; нѣ въ всѣки случай трѣба да се признае фактъ, че въ повечето случаи администрацията не си е дала достаточенъ трудъ за да направи възможното поне подобре въ положението на арестантъ. Тя е гледала на него въ повечето случаи като на такъвъ, за когото не струва да се полага особенна грижа. Въ много тюри владѣе отвратителна нечистота, арестантъ лежатъ на голи дѣски безъ никакви подстилки, нѣматъ казионни ризи, халати, обуща, ако и да се отпушатъ всѣка година за тоя предметъ сумми, въздуха на стайнъ никога не се очиства, пълно отсѫтствие на вентилация, арестантъ никога не се изважда изъ стайнъ на расходка поне въ вѫтрѣшния дворъ на затвора, което е крайно необходимо въ гигиеническо отношение, въ стайнъ на арестантъ пълно бездѣлие. Такъво положение на затворниците, особено на онѣзи, които сѫ осъдени за дѣлъ врѣме, безъ съмѣнѣние влияе вредително както на здравието така и на нравствеността имъ, вслѣдствие на което голѣмъ процентъ отъ тѣхъ се неправедно губи.

Непогрижванието на администрацията да се дава на арестантъ каква-годъ работа, забѣлѣжено въ нѣкои затвори, вредно ще се отзове и на самата личност на арестованит, слѣдъ освобождението му. — Слѣдъ излизанието му отъ затворъ, арестантъ, като нѣма въ себе си ни пари за насящни хлѣбъ, е длѣженъ веднага да намѣри работа, за да може да сѫществува; но за освободениет арестантъ мѣжно може да се намѣри работа, нему не му се довѣрява; а това често принуждава едва освободеният арестантъ пакъ да стане прѣстѣпникъ и отъ ново да се залови за кражба.

Ако би напротивъ въ тюрмитѣ се организували работи, затворенитѣ щѣше да има възможностъ да направи малка икономия, поне за да се прехранва въ първото врѣме слѣдъ освобождението си отъ затворъ. Въ това отношение администрацията можеше да окаже добра услуга както на арестантъ така и на обществото, ако приемеше върху си нравствената обязанност да се грижи за намѣрване работа за арестантъ, както въ врѣме на затворътъ, така и слѣдъ освобождението имъ. Съ това би се отстранила една отъ главнитѣ причини на прѣстѣпленията.

Не е тайна, че нашиятѣ затвори не отговарятъ на назначението си и ни най малко не могатъ да се сравнятъ

съ образцовитъ тюри въ другитъ държави; въ всъкий случай обаче желанието е, щото нашата администрация да се погрижи да дава повече внимание на тюмрите и да направи възможното поне при сегашното устройство на затворите, подобрение въ положението на арестантите.

Сега за сега Министерството рекомендува да се турятъ по възможност въ действие слѣдните мѣрки въ затворите:

1-о. Да се направи необходимото число зимно и лѣтно облѣкло, шапки и обувки;

2-о. Да се положи въ действие въ окръжните затвори приложената тукъ табела за прѣхрана на арестантите, които се практикува въ Софийския затворъ;

3-о. Да се направятъ миндери, напълнени съ слама, и по една за всъки арестантинъ възглавница, тоже напълнена съ слама;

4-о. Други постилки освѣнъ заблоени миндери и възглавници да не се позволява;

5-о. Да се направятъ сѫдове за пикание на арестантите спорѣдъ положените условия въ п. 2 отъ циркулярното подъ №. 6241.

Бѣлѣжка: Суммата, потрѣбна за направата на єща, исчислени въ пунктовете 1, 3 и 5, ще се земе отъ § 10 ст. 4 на тѣгодишния бюджетъ, а размѣрътъ на суммата, която презъ текущата година може да се исхарчи, е показанъ въ приложената тукъ вѣдомостъ. Ако тѣзи сумми се окажатъ недостатъчни за купуване на всичките необходими за арестантите на єща, то трѣба да се направи само една част отъ тѣхъ, а другото ще набави слѣдъ 1-ий януари 1883 година.

6-о. Да се отпуши отъ 50 до 100 драма сапунъ на мѣсецъ за арестантини за да упира бѣлите си дрѣхи.

7-о. По възможност смотрителя да затваря осаждените въ разни стаи спорѣдъ степента на престѣплението имъ, а сѫщо да отдавля осаждени отъ находящите се подъ слѣдствие, малолѣтните престѣпници и жените;

8-о. Арестантите да се изваждатъ, гдѣто позволява това устройството на затвора, всъки денъ въ вжтрѣшенъ дворъ на расходка;

9-о. При отпускането арестантите въ дворъ строго да се наблюдава, щото осаждените арестанти да се не размѣсватъ съ не осаждените;

10-о. Всичките осаждени арестанти да се искарватъ на работа вънъ отъ затворите за извѣстна заплата; а на неосаждените а сѫщо и за онѣзи осаждени, които знаятъ нѣкое художество, да се вмѣни въ обязанността на тюремната администрация да имъ търси работа вътре въ затворъ;

11-о. При искарването арестантите на работа, трѣба да се наблюдава точно правилото, изложено въ п. 10 отъ настоящето;

12-о. Мѣстните свещеници, а гдѣто има много арестанти турци, то и мюфтийтъ или ходжитъ, да се приглагаватъ въ затворите за да извѣршватъ духовни служби и да получаватъ арестантите;

13-о. Строго да се вмѣни въ обязанността на тюремната администрация да се обнася съ арестантите строго по справедливо;

14-о. Пиянъто кафе и тютюнъ да се запрети на осаждените арестанти;

15-о. Мѣстната администрация строго да бди, щото храната да се дава на арестантите отъ добро качество. Да се обрне сериозно внимание на общинските управление за продоволствието на арестованите;

16-о. Смотрителите на затворите да даватъ ежедневно на общинското управление журналъ, направенъ спорѣдъ приложената тукъ форма;

17-о. Ставатъ въ затворите да се държатъ възможното по чисто, и въздухътъ въ тѣхъ да се очиства чрезъ отваряне прозорци и вентилатори.

За да има всички нуженъ материалъ за по подробна статистика на затворите, необходимо е, щото въ формата на вѣдомостта, препратена при циркулярното подъ №. 7366, да се прибавятъ още двѣ колони, въ едната отъ които да се означава годината, въ която се е извѣршило престѣплението, а въ другата да се бѣлѣжи числото на престѣпниците; които повтарятъ и потретятъ да извѣршватъ разни престѣпления (рецидивисти).

Въ заключение се присъвокуплява, че вие господине управителю, ще бѫдете отговоренъ за всичко, което ще се окаже неприложено въ действие отъ горѣзложеното, ако устройството на затвора дозволявало това.

Министъръ Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Главенъ секретаръ Д. Д. Агура.

Началникъ на Отдѣлението А. Ивановъ.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ АЛЬ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министъръ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

УГЛАВНО СЪДОПРОИЗВОДСТВО.

(Продължение отъ брой 135).

546. На участвуващи въ дѣлото лица и на свидѣтелите се не запрещава тоже да прочитатъ писмата, които сѫ получили, или находящите се у тѣхъ документи, които единъ или другъ се отнасятъ къмъ предмета на тѣхните показания.

547. Прокуроръ или частниятъ обвинителъ отъ една страна, а подсѫдимиятъ или неговиятъ защитникъ отъ друга, ползватъ се съ еднакви права въ съдебното състезание. Както на едната, така и на другата страна се представя:

1) да представятъ доказателства за подтвърждаването на показанията си;

2) да отвождатъ, по законни причини, свидѣтелите и вѣщите людѣ, да имъ предлагатъ, съ позволение отъ предсѫдателя на съда, питания, да възражаватъ противъ свидѣтелските показания и да могатъ да се распитватъ изново свидѣтелите въ присѫтствието или въ отсѫтствието единъ на други;

3) да правятъ забѣлѣжки и да даватъ обяснения по всѣко дѣствие, което става въ съда, и

4) да опровергаватъ доводите и съображенията на противната страна.

548. Съ означените въ горната статия права се ползватъ и граждански ищещи по всичките предмети, които се касаятъ до неговия искъ.

549. При съдебното състезание на страните, правото на послѣдната дума, както по сѫществото на дѣлото, така и по всѣкой споренъ предметъ, предоставя се всѣкога на подсѫдимия или на неговия защитникъ.

550. Съдебното засѣдане по всѣко дѣло трѣба да върви непрекъсано, освѣнъ врѣмето, което е необходимо за почиване.

551. Ако сѫдѣтъ признае за необходимо да спрѣ съдебното засѣдане за да събере допълнителни свѣдѣнія, то слѣдъ, като се получатъ тѣ, засѣдането се продължава отъ оново дѣствие, на което се е било спрѣло. Но сѫдѣтъ можатъ да поискатъ подновяването на нѣкои дѣствия или производството на съдебното слѣдствие отъ самото начало.

ГЛАВА ШЕСТА.

За дѣствията, които ставатъ кога се открие съдебното засѣдане.

552. Въ назначеното за слушане на дѣлото време, предсѫдателятъ на съда, като се удостовѣри, че всичките дѣлъностни лица, които сѫ обвязани да присѫтствуватъ въ съдебното засѣдане, сѫ се явили, открива засѣдането, обявява какво дѣло подлежи на разглеждане и заповѣда да доведутъ подсѫдимия въ стаята на засѣдането.

553. Предсѫдателятъ на съда предлага на подсѫдимия въпроси за името му, презимето му, прѣкорътъ му, годините му, вѣроисповѣдането му, занятието му, и родната му, а така сѫщо и да ли е получилъ преписъ отъ обвинителниятъ актъ или отъ жалбата на частниятъ обвинителъ.

554. Подиръ това се прочита списъкътъ на лицата, които сѫ призовани въ качеството на свидѣтели, слѣдъ което предсѫдателятъ на съда привежда въ пъвѣтностъ: всич-

китъ ли призовани свидѣтели сѫ дошли въ сѫдилището, и ако не сѫ всичкитъ, то кой именно отъ тѣхъ се не е явилъ и има ли представена въ сѫда законна причина за това.

555. Ако всичкитъ призовани свидѣтели не сѫ се явили, то сѫдѣтъ, слѣдъ като изслуша странитъ да ли може да се произвожда сѫдебното слѣдствие въ отсѫтствието на неявившите се свидѣтели, постановява опредѣление или за отстрочване на сѫдебното засѣданіе по дѣлото, което е било назначено за слушаніе, или разглежданіето на дѣлото, ако и да не сѫ се явили нѣкои отъ свидѣтелитѣ.

556. Кога се отсрочи засѣданіето поради неявяваніето на нѣкого отъ свидѣтелитѣ, показанието на които иматъ сѫществено значение въ дѣлото, сѫдѣтъ прави распорежданье или за повторното призоваваніе на неявивши се свидѣтель, или за докарваніето му по установени редъ.

557. За законни причини на неидваніето на свидѣтелитѣ въ сѫда се признаватъ пропътствията, които сѫ означени въ 362 статия. Освѣнъ това освобождаватъ се отъ явяваніе въ сѫда:

1) военнитѣ лица, които се нахождатъ на дѣйствителна служба, когато началството имъ, по военни обстоятелства, вижда за невъзможно да имъ позволи да се отдалечатъ отъ мястото на службата си, и

2) въобще свидѣтелитѣ, които живѣятъ въ другъ сѫдебенъ окръгъ, а при това въ такава отдалеченостъ, щото безъ особено затруднение, не възможно имъ е да се явятъ въ сѫда.

558. Свидѣтельтѣ, който се не е явилъ въ сѫда безъ законни причини, подвърга се на парична глоба не по-вече отъ двѣстѣ лева и, освѣнъ това, плаща разноситѣ, които сѫ станали отъ отсрочаваніето на засѣданіето, на призованиетѣ въ сѫда лица, ако неговото неявяваніе е станало причина за отсрочаваніето на засѣданіето.

559. Свидѣтельтѣ, който въ продълженіето на дѣлъ седмици отъ дена, въ който му е обявено рѣшеніето за наложената му глоба, представи удостовѣрение за законнитѣ причини на неявяваніето си, освобождава се отъ заплащаніето на разноситѣ, които сѫ станали поради отсрочаваніето на засѣданіето.

560. Слѣдъ като се провѣри списъкъ на свидѣтелитѣ, предсѣдателтѣ на сѫда ги поканва да се оттеглятъ въ назначенната за тѣхъ особна стая и да не излѣзватъ изъ нея преди да ги повикатъ за распитваніе. При това взематъ се мярки за пропътствуваніе на свидѣтелитѣ да се не сговарятъ по-между си.

(Слѣдва)

Телографически Депеши на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ, 24 ноемвр. Официално. Мюниръ паша остава министъръ на финансите вместо Едипъ Ефенди. Увѣряватъ, че Ахмедъ Вефиксъ ще се испроводи въ Ангора.

Парижъ, 24 ноемвр. Луи Бланъ умрѣ.

Извѣстията изъ Петербургъ опровергаватъ подмѣтанието на Германскитѣ официални вѣстници, че г. Гирсъ ужъ се билъ опиталъ да накара да се приеме Русия въ Австро-Геемански съюзъ. Тия свѣдѣнія заявяватъ, че никакво подобно опитваніе не е имало.

Лондонъ, 25 ноемвр. Театра Алхамбра, цѣль изгорѣ презъ миналата ноќь. Нѣма никаква жертва.

Цариградъ, 25 ноемвр. Султанътъ потвърди телографната конвенция за презъ Босна, склучена съ Австрия.

Парижъ, 25 ноемвр. Г. Пайллеронъ и г. Мацадъ сѫ избрани за академици.

Г. г. Кламежеранъ и Бардутъ сѫ избрани сенатори до животъ. Държавата ще заплати разноситѣ по погребебението на Луи Бланъ.

Temps получава изъ Виена телеграмма, въ която се казва, че ако Англия се настани пълна господарка на Еги-

петъ, Русия и другите сили ще поискатъ възнаграждение въ Истокъ.

Кайро, 25 ноемвр. Риазъ паша, министъръ на Вътрѣшните дѣла, даде оставката си. Тази оставка се счита за протестация противъ унищожението процеса на Араби.

Али Вехи, Сами Тулба и Абдуллахъ сѫ осъдени сѫщотъ на смъртъ и наказанието имъ смегчено на заточение.

Виена, 28 ноемвр. „Военното Обозрѣніе“ обнародва органическитѣ распореждения по новата организация на воиската, която организация влеза въ сила отъ 1 януария 1883 г. (н. с.).

Сѫщиятъ вѣстникъ обнародва назначенията, за командати на 15 тѣ армиски корпуса, учредени съ новата организация, на генералитетъ, които сега командуватъ армейски корпусъ.

Римъ, 25 ноемвр. Римското обозрѣніе, органъ на Ватиканъ, мисли, че въ слѣдствие визитата, която г. Гирсъ направилъ на Папата, вакантнитѣ епископски седалища въ Полша ще могатъ да се снабдятъ съ такива въ идущата консистория.

Балчикски Мировий Сѫдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александъ I-й Князъ Бѣлгарски**, Балчикски мировий сѫдия въ засѣданіето си отъ 1-и октомври н. год. изслуша гражданско дѣло №. 561 по иска и описа на Балчикски жителъ Атанасъ Рачевъ повѣренникъ на Добричски жителъ Иванъ Цонковъ противъ Али Ялама Хюсейноглу бивши жителъ отъ градецъ Каварна, а сега съ неизвестно мястожителство въ Турция за (1175) гроша по тифтеръ, и съ силата на ст. 115 § 3, 117 и 134 отъ Временнитѣ Сѫдебни Правила, и ст. 115 116, 71, 103, 121, 122 и 124 отъ гражданско мирово сѫдопроизводство, мировий сѫдия задочно рѣши: осъждада отсѫтствующий отвѣтникъ Али Ялама Хюсейноглу Каварненски жител сега съ неизвестно мястожителство да заплати на истеца Атанаса Рачевъ, повѣренникъ на Ивана Цонковъ дѣлгъти си по тифтеръ хилядо сто седемдесетъ и петъ гроша (1175) заедно съ досега направенитѣ разноски лева (21) ст. (60) за трикратно публикуване призовка въ броеветѣ 19—21 на „Държавни Вѣстникъ“ отъ н. г. и всичкитѣ други разноски които има да послѣдоватъ до привожданието въ исполнение.

Срѣщу това рѣшение отвѣтника самъ, или чрезъ законенъ свой повѣренъ може да принесе отзивъ въ дѣлъ-недѣленъ срокъ отъ денътъ на трикратното му публикуване на „Държавни Вѣстникъ“, или пакъ сѫщиятъ денъ да принесе апелационна жалба въ единъ мѣсяченъ срокъ.

Мировий Сѫдия: Г. В. Киверски

И. Д. Секретарь: С. Халтжковъ.

2—(1433)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александъ I-й Князъ Бѣлгарски**, Балчикски мировий сѫдия въ засѣданіето си отъ 1-и октомври н. год. изслуша гражданско дѣло №. 582 по иска и описа на Балчикски жителъ Атанасъ Рачевъ повѣренникъ на Добричски жителъ Иванъ Цонковъ противъ братия Джелаль, Юмеръ и Етемъ Хафузъ-Бекирови синове и наследници на покойниятъ сега и бивши Каварненски жителъ Хафузъ Бекиръ, бивши Каварненски жители, а сега съ неизвестно мястожителство за (4330) гроша по тифтеръ и съ силата на ст. 115 § 3, 117 и 134 отъ Вр. Сѫд. Правила, и ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122, и 124 отъ гражданско мирово сѫдопроизводство, мировий сѫдия задочно рѣши: осъждада отсѫтствующите отвѣтници братия Джелаль, Юмеръ и Етемъ Хафузъ Бекирови, бивши Каварненски жители, а сега съ неизвестно мястожителство да заплатятъ бащинъ си дѣлгъ гроша (4330) четири хиляди тридесетъ и триестъ отъ бащиното имъ останало имущество, ако такова има, на Атанасъ Рачевъ, повѣренникъ на Иванъ Цонковъ, заедно съ досега направенитѣ разноски лева (31) ст.(60) за трикратното публикуване призовка въ броеветѣ на „Държавни Вѣстникъ“ отъ н. г. и всичкитѣ други разноски които има да послѣдоватъ до привожданието въ исполнение.

Срѣчу това рѣшение отвѣтника самъ, или чрезъ законенъ свой повѣренникъ може да принесе отзивъ въ дѣлъ-недѣленъ срокъ отъ денътъ на трикратното му публикуване въ Държавенъ Вѣстникъ, или пакъ отъ сѫщиятъ денъ да принесе апелационна жалба въ единъ мѣсяченъ срокъ.

Мировий Сѫдия: Г. В. Киверски

И. Д. Секретарь: С. Халтжковъ.

2—(1432)—3

Софийско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2637.

На 26-ий текущий мѣсецъ ноемврий, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското общинско управление ще се отдава въ прекупъ, съ публиченъ аукционенъ търгъ, сбора за право отъ кланѣ добитъкъ (канѣ-парасж) за прѣзъ врѣме отъ 1 януари 1883 год. до 1 януари 1884 год.

Отъ Г.г. конкурентитѣ, ще се иска предварително депозитъ отъ 1000 лъва.

Градското общинско управление си запазва правото да утвърди или не търгътъ.

По подробните условия могжть да се видятъ въ канцеларията на това управление отъ 20 текущий насетнѣ всѣки денъ отъ 10 до 12 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ. Обявява се за знание на интересуващи се.

София, 12 ноемврий 1882 год.

Помощ. Кмета: Райновъ.
за Секретарь: Ст. Георгиевъ.
5—(1558)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2638.

На 27 текущий ноемврий, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще се отдава въ прекупъ, съ публиченъ аукционенъ търгъ, сбора отъ право продаване едъръ добитъкъ (интизаба), за прѣзъ врѣме отъ 1-ий януари 1883 до 1-ий януари 1884 година.

Г.г. конкурентитѣ за да земжть участие въ търгътъ ще сѫ длѣжни да внесжть предварително депозитъ отъ по 1500 лъва.

Търгътъ ще се утвърди ако се намѣри износенъ за общин. управление.

По подробните условия могжть да се видятъ въ канцеларията на общинското управление всѣки денъ, отъ 20 текущаго насетнѣ, отъ 10 до 12 часа прѣдъ пладнѣ и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ. Обявява се за знание на интересуващи се.

София, 12 ноемврий 1882 год.

Помощ. Кмета: Райновъ.
Секретарь: Ст. Георгиевъ.
5—(1559)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2636.

На 25 текущий ноемврий, на 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще се открие публиченъ търгъ за отдаване въ прекупъ за 1883 година сбора отъ мѣркитѣ и теглилкитѣ (кантарието).

Търгътъ ще бѫде явенъ.

Отъ Г.г. конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ отъ по 1000 лъва.

Търгътъ ще се утвърди ако се намѣри отъ гр. общин. управление вигоденъ за него.

По подробните условия можжъ да се видятъ въ канцеларията на горното управление отъ 20 текущаго насетнѣ, отъ 10 до 12 часа прѣдъ пладнѣ, и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ.

София, 12 ноемврий 1882 год.

Помощ. Кмета: Райновъ.
за Секретарь: Ст. Георгиевъ.
5—(1560)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2942.

Софийскиятъ окрѣженъ управителенъ съвѣтъ извѣстява интересуващи се, че на 10 идущий декемврий въ помѣщението на сѫдътъ съвѣтъ ще се произведе публиченъ търгъ, за отдаване на прѣдпримачъ направата на 351 катъ дрѣхи, за митарственитѣ стражари въ Княжеството, състоящи отъ 351 парчета

шинели, 340 мундира, 340 панталони, 331 пояси ремични и 345 калпаци съ трицвѣтна кокарда, по приетата вече форма.

Въ тия дрѣхи ще има деветъ ката за странни стражари, които ще иматъ унтер-офицерски, отличия; тѣ ще състоятъ въ широкъ срѣбренъ ширитъ по лицето на яката на мундира и два тѣсни ширита нарѣки погонитѣ порамената на мундира. Пъвоначалната оцѣнка на единъ катъ, отъ единъ мундиръ, единъ панталони, единъ шинель, единъ ремиченъ поясъ и единъ калпакъ съ кокардата заедно се назначава 60 лева, отъ която оцѣнка ще почнене малонаддаванието.

Жалающитѣ да прѣдприематъ направата облеклото, трѣбва да вложятъ залогъ 1,000 лева, като въ денътъ на търга се явятъ заедно съ образци отъ материцтѣ си.

София, 24 ноемврий 1882 год.
Прѣдѣдатель: С. П. Величковъ.
Секретарь: Г. В. Райновъ.
1—(1622)—2

Бид, окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 706.

Видинскиятъ окрѣж. управителенъ съвѣтъ обявява за знание, че въ канцеларията ще се произвожда лицитационенъ търгъ за продажбата само на едритѣ дърва отъ правител. островъ „Девлекъ“, находящий се срѣчу с. Акчаръ.

Г-да жалающитѣ да ги купятъ, се умоляватъ да присѫтствуватъ при окончателния търгъ, който ще се свърши на 22 идущий декемврий, часътъ на 4 слѣдъ пладнѣ.

Видинъ, 20 ноемврий 2882 год.
Предѣдатель: Е. Каменовъ.
Чл. Секретарь: З. Игнатовъ.
1—(1620)—3

Силистренскиятъ окрѣженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА

№ 3053.

Силистренскиятъ окрѣженъ сѫдъ, на основан. ст. 115. п. 3 отъ Врем. Сѫд. Прав. призовава бившій Силистренскиятъ житель: Х. Сюлейманъ Мустафовъ, а по настоящомъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ залата на засѣданіето на тоя сѫдъ самъ лично, или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, най кѫсно слѣдъ шестъ мѣсесца отъ послѣдніятъ путь на трикратното публикуване тая призовка въ „Държавниятъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявиеній противъ него искъ, отъ Добри Ивановъ, изъ градъ Силистра, за неиздаване правовладѣтеленъ документъ на една кѫща, накодяща се въ градъ Силистра, улица Цариградска подъ № 50.

Въ случаѣ на неявяваніето му, сѫдътъ ще постѫпи съгласно ст. 127 и 281 п. 1 отъ Врем. Сѫд. Прав.

Силистра, 25 октомврий 1882 год.
Предѣдатель: Г. Велчевъ.
Помощ. Секретарь: Д. Касабовъ.
2—(1503)—3

Софийскиятъ сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 233.

Подписанній сѫдебенъ приставъ при Софийскиятъ окрѣженъ сѫдъ, съ силата на испѣлнителни листъ подъ № 770 издаденъ отъ Софийския окр. сѫдъ на 25 ноемврий 1882 год. въ полза на Леонъ Хаймъ Фархи ж. Софийскиятъ срѣчу Руфатъ Хамди тоже Софийнецъ за 18,289 $\frac{1}{2}$ гроша и лихвата имъ съ 1% на мѣсецъ отъ 15 марта 1874 год. до исплащаніе суммата, и съгласно ст. 455, 457, 461, 463, и 465 отъ Вр. Сѫд. Правила, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящото въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 61 день ще се продадѣ недвижимото имущество на споменж-Руфатъ Хамди, а именно:

Една кѫща находяща се въ Дубничка улица подъ № 7 състояща отъ двѣ отдѣлн. въ то, 4 стаи, 2 салона, 1 зимникъ въ дворътъ 1 готварница, предъ лицето градина съ една фонтана; въ 2 то една стая горѣ и 1 къашъ, 1 стая долу и конюшна; зданието е отъ дървенъ материалъ покриено съ керемиди вичкото място състои отъ пр. 600 метра \square , продажбата на което ще почне отъ 18,289 $\frac{1}{2}$ гроша. Жалающитѣ да наддаватъ могжть да видятъ формалноститѣ въ вѣренната ми канцелария.

София 26 октомврий 1882 год.

Сѫдебенъ Пъриставъ: А. П. Беровичъ.
1—(1487)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 708.

Свишовското град. общинско управление, обявява съ настоящето си, че отъ 1-й до 15-й идущий декемврий н. г. ще се държи въ помѣщението му публични акционни търгове за отдаване подъ наемъ слѣдующитѣ: отъ 1-й януари 1883 до 1-й януари 1884 година;

Моста при гърлото, градския кантаръ, гечита на скелята, повърката на мѣркитѣ и теглилкитѣ, барierата (бачъ), интизата кань-парасж, двѣ ледници при Вѣлчова чешма, освѣтлението на града съ малонаддаваніе.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително 5% отъ днешната наемна плата или поручителство.

По подробні условия, жалающитѣ могжть да узнаятъ въ канцеларията на общинското управление, всѣки денъ освѣнъ неприсѫтственитѣ.

Свищовъ, 10-й ноемврий 1882 год.

Кметъ: И. Д. Станчовъ.
За Секретарь: Поповъ.
1—(1567)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2985.

Въ село Брѣстовицъ (Плѣв. околия) отъ прѣди 20 дни се намиратъ неизвѣстно кому принадлѣжащи: една биволица на 3 години и едно магаре.

Това като обявява, съвѣта призовава притѣжателите на вишеупоменатѣ животни, да се явятъ въ присѫтственната му стая най кѫсно до 20 идущий мѣсецъ декемврий за да си ги докажатъ и вземятъ, слѣдъ истечението на тоя срокъ, ще се продадѣтъ по установеній редъ за въ полза на хазната.

Плѣвенъ, 10 декемврий 1882 год.

Предѣдатель: Мецовъ.
Членъ Секретарь: Димитровъ.
1—(1566)—1

Кулска митница,

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 249.

Кулската митница честъ има да обяви за всебочно знание, че на 10 идущий декемврий часа 10 сутренъта до 2 послѣ пладнѣ, ще се продаватъ въ помѣщението и слѣдующите конфискувани стоки:

- 4 крави.
- 1 буре аковъ.
- 1 каца голѣма.
- 2 качета малки.
- 4 манари отъ които 2 малки.
- 1 пушка (съ една цѣва за ловъ.)
- 17 чифта царвули (волеки)
- 2 оки восжъкъ жълтъ.
- 1 ока тютюнъ дребенъ.
- 4 оки барутъ (на фишечи.)

Желающитѣ да купятъ отъ горѣпоменж-тѣ стоки, умоляватъ са да се явятъ за наддаваніе въ опредѣленій денъ и часове.

Кула 18 ноемвр. 1882 год.

И. Д. Управителъ: С. Наумовъ.
1—(1618)—1